N°. 285. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor elken regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en het zegel der inzenders.

ZATURDAG 1 DECEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij Koninklijk besluit van 28 November 1860, n°. 52, zijn benoemd tot provinciaal directeur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen:

in Noordholland, de heer *A. Volkmaars*, thans hoofdcontroleur bij hetzelfde vak te Amsterdam;

in Drenthe, de heer *J. J. C. Pfister*, thans controleur der 1ste klasse bij hetzelfde vak te Rotterdam.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

RIJKSTELEGRAAF.

Het Rijkstelegraafkantoor op het Loo is weder open.

De onderstaande telegraafkantoren zijn geopend en tegen de daarbij vermelde prijzen per enkel berigt bereikbaar gesteld:

in **Pruissen**:

te *Eupen*, tegen 1.40 gl. voor Venlo, en voor de overige Nederlandsche kantoren met prijzen als naar Aken;

in **Oostenrijk**:

te *Dukla* (Gallicie) tegen 4.90 gl. voor alle Nederlandsche kantoren; te *Iglau* (Mähren) tegen 6.50 gl. voor Arnhem, Assen, Deventer, Helmond, Hengelo, Maastricht, Nijmegen, Roermond, Veendam, Venlo, Winschoten en Zutphen, en 4.20 gl. voor de vorige Nederlandsche kantoren:

in **Frankrijk**:

te *Blaye*, *Montargis*, *St. Dié* en *Paimboeuf*, respectivelijk met prijzen als naar Bordeaux, Meung, Colmar en St. Nazaire.

Voorts zijn spoorwegdiensttelegraafkantoren geopend te Milhac, Thénon, la Bachellerie, Condat, St. Pierre de Chignac en Terrasson, met prijzen als naar Perigueux, en te Niversac, met prijzen als naar Limoges; daarenboven is voor de beide eerstgenoemde een vast bedrag van 0.94 gl. per berigt voor la Bachellerie echter van 0.70 gl. en voor Condat van 0.75 gl. verschuldigd.

Het kantoor te *Bar-sur-Aube* is thans als staatskantoor op de vroegere voorwaarden heropend, terwijl in plaats van het vroegere spoorwegdiensttelegraafkantoor te *Hazebrouck* een rijkskantoor met beperkte dienstijd is gevestigd, waardoor het tot nu toe verschuldigde vaste bedrag van 0.47 gl. komt te vervallen.

De naam van het kantoor te Benévent is veranderd in Beaupouyet;

in **Italie**:

te Crema, *Pizzighettone* en Sorezina, met prijzen, als naar Cremona; te *Rocca d'Anfo* en Verolanuova, respectivelijk met prijzen als naar Cesena en Bergamo;

te *Ascoli* en *Goito* respectivelijk met prijzen als naar Avezzano en Ferrara;

in **Wallachye**:

te **Kalafat** en **Turnu Magureli** met prijzen, als naar Krajova; te **Oltenitza** en **Rimnik Vilcea** respectivelijk met prijzen als naar Bucharest en Tergovist.

te **Nabresina**, **Knin**, **Pisinco**, **Sebenico** en **Przemysl** is doorloopende nachtdienst en te les Sables d'Olonne en Novara gewone dagdienst ingevoerd. De kantoren te Ischl, Aix-les-Bains, Bagnères-de-Luchon et Chamonix zijn weder gedurende den winter gesloten.

In Pruissen zijn spoorwegdiensttelegraafkantoren geopend te Ottweiler, St. Wendel, Türkismühle, Birkenfeld, Heinbach, Kronweiler en Oberstein; en te Tischbach, Kirn, Monzingen, Sobernheim, Staudernheim, Waldböckelheim, Münster a/St; Kreuznach, Langenlonsheim en Bingerbrück.

De zeven eerstgenoemde zijn via Saarbrücken, de overige via Kreuznach, op de gewone voorwaarden te bereiken.

Ook is te Essendorf in Wurtemberg een spoorwegdiensttelegraafkantoor geopend en thans nog over Ulm of Friedrichshafen, na den 1sten Januarij 1861, echter over Biberach en Ravensburg bereikbaar gesteld.

Telegrammen naar Noord-Amerikaansche kantoren kunnen voortaan behalve over Liverpool, ook over Queenstown worden gezonden zonder verhooging van prijs.

Het vertrek der stoomboten van Queenstown heeft in den regel 24 uren later plaats dan van Liverpool. Het juiste tijdstip is echter telkenreize bij de rijkstelegraafkantoren bekend.

'sGravenhage, den 29sten November 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. VAN HEEMSTRA.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

Het officiele dagblad van Rome berigt in zijn nommer van 22 November, dat H. M. de Koningin weduwe van Napels den 20sten onverwacht van Gaëta te Civita Vecchia is aangekomen met het meerendeel van haar gezin, dat de vorstin zich naar Rome heeft begeven, aldaar op het Quirinaal, welk paleis door den Heiligen Vader tot hare beschikking was gesteld, haren intrek heeft genomen en er den volgenden dag door Zijne Heiligheid plegtstatig bezocht is.

Het genoemde blad behelst weder opgaven betreffende de inzameling van den Sint-Pieterspenning in de maanden September en October jl. en wijst met welgevallen op eenige cijfers; uit New-York bij voorbeeld zijn 40,000 kroonen ontvangen, uit Baltimore 11,000 kroonen, uit Mauritius 600 pond sterling; uit Utrecht 145,000 francs; uit de dioecese van Dublin 16,000 pond sterling. Het totaal der voor de pauselijke schatkist ontvangen offeranden bedraagt thans nagenoeg twee millioen scudi.

— De Parijsche *Patrie* deelt in haar nommer van gisteren het volgende mede: »Een groot aantal Italiaansche dagbladen berigten dat de Fransche troepen binnen kort Rome zullen verlaten. Dat is onwaar. De Heilige Vader is niet voornemens de hoofdstad van zijn grondgebied te verlaten, en onze soldaten blijven er, om voor zijne veiligheid te waken.

» De Napelsche soldaten, welke naar den Kerkelijken Staat zijn geweken, zullen er tot nader order in de hun aangewezen plaatsen blijven. Voor hun onderhoud is door het pauselijke gouvernement en door de Fransche overheid de noodige voorziening gemaakt. Hunne wapenen en krijgsmaterieel blijven in de handen der Franschen, en zullen door dezen naderhand teruggegeven worden aan wie daarop regt heeft."

— Volgens een schrijven van de reede van Gaëta van den 19den dezer begonnen ziekten, vooral de typhus, in de vesting groote verwoestingen aan te rigten onder het garnizoen, hetwelk veel te talrijk voor de beschikbare ruimte en voor de te verrigten dienst was; het bestond, naar verzekerd werd, uit omstreeks 18,000 man en 1000 paarden.

— Een schrijven uit het hoofdkwartier der Sardiniers voor Gaëta van den 20sten November zegt dat er toen minstens nog twintig dagen arbeids noodig zouden zijn om de loopgraven te voltooijen en het geschut, waarmede de vesting beschoten zou worden, in batterij te stellen.

ENGELAND.

De *Morning Post* is over de verheffing van den heer de Persigny tot minister van binnenlandsche zaken van Frankrijk, en over de benoeming van den heer de Flahault tot Fransch gezant bij het Engelsche hof zeer tevreden. »Er zijn mannen — zegt dat orgaan van lord Palmerston in zijn nommer van jl. Woensdag — wier medewerking voor de regering van hun land in Europa's oog een waarborg van opregtheid en eerlijke bedoelingen is. Keizer Napoleon heeft dezer dagen eenige mannen van dien stempel in zijnen raad geroepen.

» Aan het hoofd van het Fransche ministerie van binnenlandsche zaken zal de heer de Persigny gelegenheid hebben om in Frankrijk gezonder begrippen te verbreiden en om de opregte en verzoenende staatkunde, welke hij steeds heeft voorgestaan, en waarin de beste waarborg voor den binnenlandschen vrede en voor het vertrouwen des buitenlands gelegen is, verder uit te breiden.

» De heer de Flahault is een man van een inschikkelijk karakter, met de belangen der twee landen grondig bekend, met alle begaafdheden bedeeld, door verzwagering en vriendschap met de leiders van alle partijen hier te lande verbonden en buitendien, wat zijne politieke kleur aangaat, een man van bepaald liberale denkwijze. De benoeming van zulk eenen man tot gezant van Frankrijk in Engeland is veel beduidend, is een voorbode van eenen beteren tijd voor Frankrijk, voor Europa en voor de wereld.

» Met den heer de Persigny aan het hoofd van het binnenlandsch bestuur, met den heer de Flahault als gezant te Londen, en met verbeterde middelen tot uiting der publieke opinie en tot overleg tusschen het gouvernement en de volksafgevaardigden, is er alle grond om te hopen dat Frankrijk ware vorderingen maakt en in de daad het parlementaire en representatieve regeringsstelsel nader komt."

Blijkens de officiele statistiek is Engelands uitvoerhandel in de maand October dit jaar vrij wat levendiger geweest, dan de twee naast voorafgegane jaren. De gezamenlijke waarde der in October jl. ten uitvoer aangegeven producten van het Vereenigd Koningrijk bedroeg 11,232,181 pond sterling, tegen 10,268,797 pd. st. in October 1858, en 10,717,873 pd. st. in October 1859.

BELGIE.

In de zitting der Belgische Kamer van Vertegenwoordigers van den 27sten en 28sten November liet de minister van binnenlandsche zaken,

de heer Rogier, zich over de Italiaansche beweging uit en sprak daarover in het algemeen met goedkeuring en ingenomenheid, dezelve met de Belgische revolutie op ééne lijn stellende. Een lid van de conservative oppositie, de heer B. Dumortier, kwam daartegen op: hij zeide dat in Italie het regt der kleine staten door buitenlandsch geweld en overmagt geschonden werd; zulks moest, zijns inziens, door Belgie, zelf eenen kleinen staat, niet worden goedgekeurd; hij wraakte de gelijkstelling met de Belgische revolutie, dewijl in Belgie de omkeering niet door buitenlandsche bajonetten was bewerkt.

De heer Rogier hield zijne gezegden vol. » Ik heb hoogen eerbied voor de nationaliteiten (zeide hij) en innige ingenomenheid met de natien, welke zich vrij weten te maken. Vooral ben ik ingenomen met die natien, welke, zich van het buitenland vrij makende, tevens hare nationaliteit op liberale grondslagen weten te vestigen en een vrij gouvernement binnen 's lands weten te stichten, gelijk Belgie heeft gedaan.

» Wil men het volkenregt en de verdragsbepalingen tegenwerpen aan de natien welke zich vrijmaken, hare nationaliteit hernemen en zich op vrije grondslagen vestigen, dan behoort men ze ook tegen Belgie zelf in te roepen.

» Wij moeten niet beducht zijn voor de uitbreiding der parlementaire staatsinrigting in Europa. In tegendeel, al wie in Belgie de parlementaire regering wil veilig stellen, moet wenschen dat die staatsinrigting zich in Europa al verder en verder uitbreide. Hoe meer Europa door zijne gekozen vertegenwoordigers zijne meening vrijelijk kan uiten, hoe meer de vrije instellingen zich in Europa verbreiden en bevestigen, des te meer waarborgen zal Belgie hebben voor het behoud zijner liberale instellingen.

» Wat betreft de buitensporigheden, ik laak ze, aan welken kant zij ook worden gepleegd. De slechte regeringen bezwijken ten laatste altijd onder hare eigene buitensporigheden. En de natien komen ook in gevaar, wanneer zij zich niet weten te besturen, wanneer zij zich aan de hartstogten overgeven en door overdreven beginselen of door heethoofden laten leiden; de natien behooren zich voor dat gevaar te wachten. Doch aan de natien, welke met moed en tevens met gematigdheid doen wat Belgie in 1830 heeft gedaan, kan ik mijnen bijval en mijne ingenomenheid niet onthouden".

De minister van buitenlandsche zaken scheen de beduidenis der verklaring van den heer Rogier te willen verminderen; hij zeide dat zijn ambtgenoot alleen op Lombardye gedoeld had; deze uitlegging, welke aan den heer Dumortier onaannemelijk voorkwam, werd door den heer Rogier noch tegengesproken noch beaamd.

Het *Journal de Bruxelles*, het hoofdorgaan van de conservative partij in Belgie, meent alzoo te kunnen zeggen, dat de heer Rogier met lord John Russell zijne goedkeuring hecht aan de expeditie tegen Ancona en de belegering van Gaëta, terwijl deze door alle andere mogendheden van Europa gelaakt zijn.

TURKIJE.

De Parijsche *Patrie* bevestigt het berigt dat de Fransche troepen in Syrie winterkwartieren hebben betrokken. » Zij zijn nu — zegt dat ministeriele dagblad — van Kab Elia tot het westen van den Hauran toe, gelegerd in zeer gezonde plaatsen, welke tevens uit het militaire oogpunt groote voordeelen opleveren; zij beheerschen het geheele gebergte en den weg naar Damascus. Men verzekert dat onze troepen tot het laatst van Maart in hunne winterkwartieren in Syrie zullen blijven".

— Volgens een schrijven uit Beyrut van 19 November heeft Fuad-Pascha, de gevolmagtigde des Sultans in Syrie, na eene vergadering van de commissarissen der Europesche mogendheden te hebben gehouden, den emir Beschir uit de betrekking van kaïmakan of bestuurder der Christelijke bevolking van den Libanon ontzet en hem vervangen door Jozef Karram, den eenigen onder de hoofden der Syrische Christenen, welke zich bij de laatstelijk voorgevallen onlusten manmoedig tegen de Drusen en de Mohammedanen heeft te weer gesteld.

Men zal zich herinneren, dat een gedeelte van den Libanon, de landstreek Kestrowan, destijds door Karram met zelfopoffering en met goeden uitslag verdedigd en voor verwoesting behoed is.

NOORD-AMERIKA.

Blijkens de berigten uit New-York van 14 November jl. was er in eenige zuidelijke staten der Unie, vooral in Zuid-Carolina, steeds ernstig sprake van afscheiding, maar waren er nog geene bepaalde stappen tot verbreking der betrekking met het eedgenootschap gedaan, en scheen het streven naar afscheiding in geenen van de andere zuidelijke staten werkelijk veld te winnen. Welke houding het bewind van den President Buchanan bij dat alles wilde aannemen, was nog niet bekend; doch te Washington werd verzekerd, dat het zoo lang mogelijk lijdelijk zou toezien, en niet tot dadelijkheden zou overgaan, ten zij het daartoe door grove en tastbare schendingen der eedgenootschappelijke constitutie of door openlijk verzet tegen de eedgenootschappelijke overheden gedrongen wierd.

Verder werd te Washington in sommige kringen verzekerd, dat, indien Zuid-Carolina aldaar eene formele acte van afscheiding indiende en verklaarde zijne toetreding tot de Unie terug te nemen, Virginia, insgelijks een slavenhoudende staat, terstond als bemiddelaar zou optreden met een voorstel strekkende om de vereeniging tusschen het Noorden en het Zuiden op eenen anderen grond te vernieuwen: er zou namelijk volgens dat voorstel eene bepaling in de eedgenootschappelijke constitutie worden gevoegd, inhoudende dat niemand president der Unie kan zijn, die niet in ieder van de twee helften der Unie de meerderheid van stemmen heeft bekomen, en dat elke wet de toestemming behoeft van de meerderheid der vertegenwoordigers van elke helft der Unie.

— Den 6den November zijn alom in de Vereenigde Staten ook de verkiezingen voor de kamer van volksafgevaardigden te Washington gehouden. De republikeinsche partij heeft daarbij eer aan sterkte verloren dan gewonnen; haar ontbraken nog steeds eenige stemmen om de meerderheid in de vergadering te hebben.

CHINA.

De Fransche *Moniteur* van gisteren deelt officiele berigten betrekkelijk de expeditie der geallieerden in China mede, en zegt: » Den 18den September, toen een secretaris van het Fransche gezantschap het met de Chinesche gevolmagtigden, Tsai en Muh, eens was geworden omtrent al wat het onderteekenen van het verdrag betrof, ontmoetten de geallieerde troepen onverwacht eene afdeeling Tartaarsche troepen van 15 tot 20,000 man, welke, plotseling met 70 stukken geschut voor den dag komende, terstond het vuur op de onzen openden.

» Ofschoon door eenen zoo onverwachten en laaghartigen aanval verrast zijnde, behoefden de geallieerde troepen slechts een uur tijds om met zeer gering verlies al de voor hen liggende positien te vermeesteren; de vijand werd volkomen geslagen en liet 1500 man op het slagveld te Tschang-Kia-Wan.

» De Chinesche gevolmagtigden schijnen geen deel te hebben gehad aan dezen verraderlijken aanval, welke door San-Koli-Tsin, den onverzettelijken vijand der buitenlanders, alleen beraamd en uitgevoerd schijnt te zijn.

» Men was eerst ongerust omtrent het lot van verscheiden personen, welke, het leger vooruit gegaan zijnde, zich te Tungchow bevonden toen het gevecht bij Tschang-Kia-Wan voorviel. Gelukkig heeft men door latere berigten de zekerheid bekomen, dat zij eenvoudig naar Peking gebragt waren, en dat zij aldaar zeer goed behandeld werden.

» Na het zoo onverwacht behaalde voordeel, en daar noch in het geallieerde legerkamp noch bij de ambassadeurs eenige opheldering van de Chinesche commissarissen ontvangen werd, lieten de Engelsche en Fransche troepen Tung-chow, hetwelk zij wisten geheel verlaten te zijn, regts liggen en rigtten zich naar Peking, vernomen hebbende dat te Palikiao, drie uren van die hoofdstad, een legerkamp van aanmerkelijke sterkte was gevormd, hetwelk met veel geschut gewapend was en door het van den Peïho naar Peking loopende kanaal beveiligd werd; San-Koli-Tsin voerde er het bevel en had de keur zijner troepen bij zich. Den 21sten September, ten 7 ure 's ochtends, begon de strijd; ten 3 ure was het Tartaarsche legerkamp vermeesterd, en San-Koli-Tsin met zeer groot verlies van manschappen en met achterlating van al zijne tenten afgetrokken.

» Daags na deze zoo roemrijke overwinning der geallieerde troepen schreef Kong, des Keizers oudste broeder, aan de ambassadeurs, dat Tsaï en Muh afgezet waren, en dat hij zelf, een prins van het keizerlijke geslacht, tot 's Keizers commissaris voor het sluiten van den vrede benoemd was. De baron Gros en lord Elgin verklaarden daarop, dat zij noch de vijandelijkheden staken noch in onderhandeling met hem treden zouden, zoo lang de naar Peking gebragte Europeanen niet naar het legerkamp der geallieerden wierden terug gezonden. Bij het vertrek der jongste brievenmaal was die verklaring juist afgezonden; de ambassadeurs rekenden op een gunstig antwoord; intusschen namen de troepen rust, waaraan zij behoefte hadden. De toevoer van leeftogt geschiedde zonder moeite langs den Peïho, onder de hoede der eskaders."

Het officiele rapport van den Franschen opperbevelhebber omtrent de door het geallieerde leger bij Palikiao, op 12 kilometers van Peking, behaalde overwinning besluit aldus:

» De pen is niet in staat om een juist denkbeeld te geven van hetgeen rondom ons voorvalt.

» Wij waren door vijanden omringd zoo ver ons oog reikte; volgens de opgaven van gevangenen en spionnen was de legermagt der Chinezen, welke door ons zoo totaal is geslagen, 40 tot 60,000 man sterk.

» Dat alles is zoo zonderling, dat men, om onze overwinningen begrijpelijk te vinden, zich in eenen lang verloopen tijd moet verplaatsen, en denken moet aan de overwinningen, welke eenige handen vol Romeinsche soldaten bestendig op de zwermen barbaren behaalden."

NASCHRIFT.

TURYN, 29 November. Volgens tijding uit Napels van heden morgen had het garnizoen van Gaëta eenen uitval gedaan om eene positie in de voorsteden te vermeesteren. Het was echter met veel verlies teruggeslagen.

LONDEN, 30 November (Reuters agentschap). Het gerucht wil dat de heer Latour d'Auvergne, Fransch gezant te Berlijn, ter vervanging van den heer de Thouvenel tot minister van buitenlandsche saken zal benoemd worden.

Berigten uit Konstantinopel van den 24sten houden in, dat de onlangs vermelde collective nota der vreemde ambassadeurs door de Porte goed was opgenomen. Fuad Pascha, die onlangs op verlangen van Riza Pascha te regt gestaan had, is plotseling gestorven, zoo men meent ten gevolge van vergiftiging.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den 30sten November* 1860.

Blijkens mededeeling van 's Konings gezant te Konstantinopel, heeft de gezondheids-administratie van het Turksche rijk ook de haven van Sit-il-Bahar (Kaap Hellas) aangewezen als plaats, waar de schepen, die de Dardanellen opvaren, hunne gezondheidspassen kunnen doen viseren.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn voortgezet de beraadslagingen over het Vde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1861 en hervat de overwegingen over de 4de afdeeling (*Medische politie*).

Art. 52 werd zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Over art. 53: » Wering van epidemische en besmettelijke ziekten en bevordering van koepokinenting ƒ2,000" een nieuwen post, voerde de heer Westerhoff het woord. Hij kon zich op de in het Voorloopig Verslag opgeteekende gronden met het gedane voorstel en de strekking daarvan niet vereenigen, en trad in eene toetsing van de waarde der in den uitgewerkten staat bij dit artikel vermelde bijzonderheden. Hij meende dat de tusschenkomst der Regering niet noodig was om de vaccinatie bevorderlijk te wezen en de koepokstof te verbeteren, kunnende een en ander aan de zorg der geneeskundigen worden overgelaten. De overdreven staatszorg in dit opzigt zou zijns inziens eer schade dan voordeel aanbrengen. Wilde de Regering het laatste onderwerp aan zich trekken, de zorg daarvoor kon zij aan de veeartsenijschool overlaten, ofschoon hij van oordeel was dat dit ook op andere wijze kon geschieden, gelijk de ondervinding in den laatsten tijd bewezen had.

De heer Idzerda gaf ook zijne bevreemding te kennen over het voorstel

tot het uitreiken van premien tot bevordering van de koepokinenting. Vroeger was het schadelijke van zoodanigen maatregel ingezien, en was men daarvan teruggekomen. Thans zoekt men iets dergelijks weder in te voeren, hetgeen hij afkeurde. De Regering steunde haar voorstel op de omstandigheid dat uit de staten van vaccinatie bleek van de vermindering van vaccinatie. Dit beweren kon hij niet zoo onbepaald toegeven, en was dat waar, dan zou het voorstel niet tot het beoogde doel leiden. Andere maatregelen waren dan wel te nemen, om dit oogmerk te bereiken.

De heer Mackay had de ondervinding van verzuimde vaccinatie meer dan eens opgedaan, de Regering kon dus wel iets doen om de geneeskunstoefenaren op te wekken der koepokinenting bevorderlijk te wezen. Op het platteland scheen vooroordeel te bestaan de kinderen te leenen om de stof op anderen over te brengen. Dwangmiddelen wilde hij niet tot bevordering der zaak gebezigd zien, maar op welke wijze dan ook, hij wenschte deze aangemoedigd te zien.

De heer Hoynck van Papendrecht had mede bezwaren tegen het artikel. De gronden, die de Regering tot het doen van het voorstel leidden, konden aangevuld worden met deze, dat ten platten lande de leden van een zeker kerkgenootschap tegen de vaccinatie ingenomen waren. De maatregelen der Regering om dat te overwinnen zouden schipbreuk lijden. Daarenboven werd door de geneeskundige faculteit alles gedaan wat strekken kon om de zaak te bevorderen. Met betrekking tot het zich aanschaffen van koepokstof werden ook elders proeven genomen, bijv. te Rotterdam: daar waren zij met goeden uitslag bekroond. Particuliere instellingen voorzagen dus genoegzaam in de behoefte.

De heer Tutein Nolthenius zeide voorstander van de vaccine te zijn, maar zij zou op de voorgestelde wijze, meende hij, niet bevorderd worden. Belooningen als de hier voorgedragene zouden daartoe niet bijdragen. Veeleer wilde hij tot het vroeger stelsel van het uitreiken van medailles overgegaan zien; of wilde men premien uitdeelen dan moesten deze minder in aantal en hooger zijn dan f 20, gelijk men nu wenschte. Hij kwam ook op tegen het beweren dat de geneesheeren niet gratis de vaccinatie zouden willen bewerkstelligen; hij erkende het bezwaar dat het moeijelijk zou zijn de ingenomenheid der leden van het bedoelde kerkgenootschap te overwinnen.

De heer de Poorter deed het verzoek dat de Minister van Binnenlandsche Zaken er toe kon overgaan om uit te lokken een besluit tot opheffing van het patent van geneesheeren.

De heer Cool ondersteunde het voorstel der Regering, en herinnerde het gebeurde daarbij in de hoofdstad, waar vroeger een dergelijke op de begrooting voorkomende post was weggenomen, hetgeen tot bezwaar had geleid.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide, dat hij, ofschoon een voorstander der vaccine zijnde, ze echter niet met geweld wilde bevorderen. Hij erkende het gebrekkige der statistische bescheiden, maar zij waren volledig genoeg om aan te nemen het feit dat de koepokinenting achteruitgaat. Dit verschijnsel had hem reeds sedert lang getroffen. Hij besliste niet of dit was toe te schrijven aan de geneesheeren; maar op de begrootingen van vele gemeenten kwamen posten voor om den geneesheeren te vergoeden hunne moeite om de kinderen van minvermogenden te vaccineren; eene omstandigheid die de behoefte bewees. Vroeger waren hiervoor medailles uitgereikt, maar ten aanzien van de uitdeeling waren misbruiken ingeslopen. Nu had de Regering een voorstel gedaan om hetzelfde doel te bereiken. Dat voorstel strekte niet om de geneeskunstoefenaren te vernederen; maar het strekte om medailles van de waarde van f 20 uit te reiken; die dit verlangen mogt zou de waarde der medailles kunnen bekomen. Die uitreiking zou plaats hebben aan hen die zich ter zake van de koepokinenting het verdienstelijkst hadden gemaakt, en zulks op voordragt van de vereischte autoriteiten. Wat betrof de koepokstof, de Regering moest daarvan geen leverancier zijn; maar er bestonden klagten dat daaraan soms gebrek was, en dat de voorhanden stof niet altijd goed was; de ervaring bewees dit genoeg; de goede stof moest soms uit Engeland overgebragt worden; een bewijs dat de oorspronkelijke stof niet altijd in voorraad was. De zaak geheel aan de particulieren over te laten kon niet geschieden. De Regering wilde proeven genomen hebben, en hier herinnerde hij aan het gebeurde in de hofstad, en aan de zorgen van den ijverigen voorzitter der provinciale commissie, die van oorspronkelijke hier gevonden stof ruime uitdeeling aan de bevoegden had gedaan, die tot uitmuntende uitkomsten had geleid. De zorg daarvoor aan de veeartsenijschool over te laten zou te kostbaar wezen. Daarom wilde hij de bedoelde proeven op runderen van particulieren tegen eene kleine tegemoetkoming genomen zien.

De heer Idzerda verklaarde zich nogmaals tegen het uitreiken van medailles.

De beraadslagingen werden daarop gesloten verklaard.

De heer de Poorter wilde het artikel gesplitst hebben om aan de leden die voor en tegen een van beide onderwerpen gestemd waren, de gelegenheid te geven van hunne gevoelens te doen blijken, doch dit kon niet geschieden na de sluiting der beraadslaging.

Art. 53 werd daarop met 35 tegen 28 stemmen aangenomen.

Art. 54, Opleiding van vroedvrouwen f 7000, werd zonder beraadslaging met 51 tegen 12 stemmen aangenomen.

De artt. 55, 56 en 57 der IVde afdeeling en art. 58 der Vde afdeeling, » Verdere uitgaven betrekkelijk het binnenlandsch bestuur" werden zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Over art. 59, strekkende om onder anderen eene som voor de uitgave van den Staatsalmanak aan te wijzen, sprak de heer Betz, die de noodzakelijkheid dier uitgave niet inzag. In de gronden in de Memorie van Beantwoording daarvoor aangevoerd kon hij niet deelen. Voldeed de residentie-almanak niet in allen deele, men zou deze onderneming eenigzins kunnen ondersteunen, maar hij kon niet inzien dat men eene particuliere onderneming in dat opzigt moest benadeelen. Hij stelde op grond daarvan voor het artikel met f 4000 te verminderen

De heer van Lynden bestreed het amendement; de particuliere nijverheid kon niet tot stand brengen wat de Regering kon doen. De uitgave van den Staats-almanak behoefde echter nog verbetering, en het werk kon goedkooper gesteld worden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken toonde aan dat hij de zaak eenmaal gevonden hebbende, de voortzetting van het werk aldus moest bevorderen. De eerste moeijelijkheden waren overwonnen; met een jaar ondervinding kan men de al of niet noodzakelijkheid daarvan niet beoordeelen. Daarenboven na de verschijning van den Staats-almanak, had de particuliere nijverheid haren arbeid gestaakt. Tegen het amendement had hij dit bezwaar, dat de uitgave van den Staats-almanak slechts f 2000 behoefde; nam men nu f 4000 van de begrooting dan zou ook de uitgave van het Statistisch Jaarboek ophouden.

De heer Betz wijzigde daarop zijn amendement in dier voege dat de vermindering slechts f 2000 zou bedragen; ook zou de redactie van het artikel in verband met het amendement gewijzigd moeten worden.

Hij meende verder, dat als men de zaak in beginsel niet goedkeurde men zich tegen het amendement niet moest verklaren.

De heer van Hoëvell deed uitkomen dat de Staat in concurrentie met de particuliere industrie trad, wier onderneming geen klagten had opgeleverd; dit achtte hij verkeerd. Gaf de Regering de noodige inlichtingen aan particulieren, dan zou in de behoefte voorzien zijn. Dit zou hij te beter achten omdat aldus de zuinigheid ook betracht zou worden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken antwoordde dat de *Residentie-almanak* niet volmaakt was, de *Staatsalmanak* daarentegen was zoo volledig mogelijk. Zuinigheid moest betracht worden, dat leed geen twijfel, maar de uitgekeerde som zou door de inkomsten gedekt kunnen worden.

De heer van Hoëvell beantwoordde nog den Minister, waarna het amendement van den heer Betz met 45 tegen 17 stemmen aangenomen werd. Het gewijzigde artikel werd daarop zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Art. 60. Jaarwedden van den secretaris en den bediende der rijkscommissie voor statistiek f 2 850 werd zonder beraadslaging met 35 tegen 26 stemmen aangenomen.

De artt. 61 tot 67 der 1ste afdeeling werden achtereenvolgens zonder beraadslaging en hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Over de VIde afdeeling (*Waterstaat en publieke werken*) werden geene algemeene beraadslagingen gevoerd.

De artt. 68—72 werden achtereenvolgens zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Over art. 73 » Onderhoud en herstelling van landsgebouwen te 's Gravenhage, daaronder begrepen de groote zaal op het Binnenhof (Loterijzaal) en daarmede in verband staande uitgaven" voerde de heer van Eck het woord. Hij gaf als zijn gevoelen te kennen, dat de zaak betrekkelijk de herstelling der Loterijzaal bij afzonderlijke wet moest behandeld worden en niet ter loops bij de begrooting. Waartoe zou nu de Loterijzaal ingerigt worden, dit was onzeker. Hij vroeg of deze niet kon dienen om de overige regtscollegien buiten den Hoogen Raad daarin te vereenigen. Bij den twijfel hieromtrent wilde hij de zaak afzonderlijk behandeld hebben en stelde mitsdien voor, om van dezen post f 75 000 daartoe dienende, af te trekken.

De heer Storm van 's Gravesande zeide, dat, indien het denkbeeld van den heer van Eck opging, om de regtscollegien in de Loterijzaal te vereenigen, de zaal als zoodanig zou moeten blijven. Men wilde nu het dak herstellen, dat dringend noodig was. Het gebouw af te breken zou hij niet wenschelijk achten. Dit bragt hij in het midden, afgescheiden van het denkbeeld om de zaak afzonderlijk te behandelen.

De heer van Bosse was voor het amendement gestemd; hij bragt de zaak in verband met de verdere bouwplannen op het Binnenhof, en om die reden zou hij de zaak willen uitgesteld hebben. Hij vreesde, dat men bij het herstellen van het dak nog andere gebreken zou ontdekken, en van lieverlede eene nieuwe zaal zou daarstellen.

De heer Wintgens vreesde, dat bij uitstel de zaak onherstelbaar verloren zou wezen. Hij toonde aan, hoe eerbiedwaardig het bedoelde monument was, in ons land, zoo arm in historische overblijfsels. Het gebouw werd jaarlijks meer en meer ondermijnd en met instorting bedreigd. In het buitenland had men veel zorg voor oude gedenkteekenen: dit behoorde ook hier te wezen. De zaak in verband te brengen met de vereeniging van regtscollegien was eene hersenschim. De oude zaal moest blijven wat zij was, en strekken tot een museum van nationale herinneringen, waartoe de voorraad in het Mauritshuis aanwezig was.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide weinig toe te voegen te hebben aan het door den heer Wintgens gezegde. Hij achtte het eene waardering van de daden van het voorgeslacht te zijn oude gebouwen, waaraan roemrijke herinneringen verbonden waren, te onderhouden. Hij schetste het gevaar van de zaal in den tegenwoordigen staat te laten; de eerste storm kon het dak doen instorten. Onverantwoordelijk zou het wezen daarop niet te letten. Wat zou men winnen met een nader onderzoek, de zaak was algemeen bekend. Hij was bereid te zeggen wat met de zaal gedaan moest worden. Eene bepaalde bestemming moest daaraan niet gegeven worden; de zaal moest blijven wat zij was, later kon ze met nut gebruikt worden: nu alleen was restauratie noodig. De zaak was in verband met de algemeene verbouwing van het Binnenhof gebragt. Daartoe was echter nog niet besloten; eer men het daaromtrent eens was, zou de zaal reeds in puin vervallen kunnen zijn. Bij de noodige zuinigheid moest men aan zulke droombeelden voor het oogenblik niet hechten. Afgescheiden van al het andere zou het monument moeten blijven bestaan, en de verbouwing van het Binnenhof zich daarnaar moeten schikken.

De heer Mackay meende dat als men van binnen het noodige werk verrigtte, de toegangen tot de bureaux gesloten zouden blijven. Beter achtte hij het met de zaak te wachten tot dat het gebouw voor den Hoogen Raad zou afgewerkt zijn: voor eene afzonderlijke wet was hij niet gestemd.

De heer van Bosse meende dat men omtrent de zaak niet genoegzaam ingelicht was; hij vreesde dat bij het onderzoek van het dak, belangrijke herstellingen op andere deelen zouden blijken noodig te zijn. Om die reden wilde hij dit punt in verband gebragt hebben met het nut dat men van de plaats zou kunnen trekken. Op nieuw deed hij uitkomen dat het noodig was voor het oogenbilk met een en ander te wachten.

De heer van der Linden betreurde het dat in de laatste jaren zoo weinig aan de gebouwen op het Binnenhof, en voornamelijk aan de Loterijzaal, was gedaan. Hij hechtte aan het Binnenhof, waar groote gebeurtenissen hadden plaats gehad; sloopte men die zaal hij zou dit achten te zijn een breken met de vroegere geschiedenis. Dit alles zou hem echter niet leiden tot de aanneming van het artikel: men moest restaureren in den geest van den vroegeren tijd. Uit de gewisselde stukken bleek, ofschoon dan niet duidelijk, dat de zaak in verband stond met eene gansche verbouwing; het plan daartoe wilde hij in zijn geheel kennen. Hij voor zich was gestemd om de aangelegenheid bij eene wet te doen uitmaken, en verlangde dat het volgend artikel met f 19000 zou verminderd worden, strekkende om reeds gedeeltelijk het denkbeeld van verbouwing te verwezenlijken.

De heer van Eck verdedigde zich tegen het beweren of zijn voorstel

de strekking had om minder eerbied voor historische gedenkteekenen te toonen. Hij had eerbied voor oude monumenten; maar hij wenschte dat men van het hier bedoelde gedenkteeken zoo veel mogelijk partij zou trekken. Het onderwerp wenschte hij in verband gebragt te hebben met de aan de Loterijzaal te geven bestemming: hij ook verlangde herstel, maar met het oog op de verfraaijing van het Binnenhof in het algemeen.

De heer Wintgens beantwoordde de heeren van Eck, van Bosse en van der Linden; en toonde aan, dat de herstelling der zaal niet in verband met de verbouwing van het Binnenhof moest gebragt worden. Die zaal stond geheel op zich zelve, en behoefde de meest dringende herstelling. Hij trad daarenboven nog in eenige historische bijzonderheden om de waarde van het behoud van dat gedenkteeken te doen uitkomen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide niet te kunnen aangeven welke bestemming aan de zaal gegeven zou worden: maar welke de bestemming ook mogt zijn, als zaal zou die zaal moeten blijven. Hij verdedigde het voorstel nog nader; en betoogde verder hoe noodig het was in dezen zonder uitstel voort te gaan.

De heer Poortman vroeg als opheldering, hoe, daar de Regering de zaal wilde behouden in den oorspronkelijken stijl, zulks zou te rijmen zijn met het maken van een ijzeren dak met groote lichtramen, gelijk men voornemens scheen te wezen.

De heer Storm van 's Gravesande zeide, dat bij alle groote restauratien van oude gebouwen in het buitenland, ijzer gebruikt werd. Hij wees op Engeland, Duitschland en Belgie, waar zoo veel voor oude monumenten gedaan werd.

De heer van der Linden deelde in het bezwaar van den heer Poortman, en zeide dat het nog een punt van verschil onder de deskundigen uitmaakt of restauratien al dan niet met ijzer moesten geschieden. Verder sprak hij nog over de verbouwing in het algemeen en zeide vernomen te hebben dat de plannen daaromtrent reeds opgemaakt waren. Deze wenschte hij te kennen, en aan een afzonderlijk onderzoek onderworpen te hebben.

De Minister van Binnenlandsche Zaken herhaalde dat er bij de Regering geene plannen bestonden. Mogelijk was het dat een bekwaam bouwmeester dergelijke plannen had opgemaakt; maar deze kende hij niet; zoo weinig voornemen had hij die plannen te volgen. Op de vraag van den heer Poortman verwees hij naar het antwoord van den heer Storm van 's Gravesande. Besloot men tot het herstel, dan geloofde hij dat de toegangen tot de bureaux niet gesloten zouden blijven.

De heer Kien zeide voornemens te zijn het amendement te zullen goedkeuren. Dat zou hij niet doen uit gebrek aan eerbied voor eerwaardige gedenkteekenen, maar wel omdat de regeringsvoordragt te onzeker was. Vooral wilde hij weten waarheen de uitgave leiden zou. Men kon een nieuw plan indienen, en met dat uitstel was niets verloren.

De heer Tutein Nolthenius zeide, dat de uitdrukking nopens een aanvankelijk herstel hem zoo onbestemd voorkwam, dat hij, alvorens zijne stem te bepalen, daaromtrent eerst de noodige ophelderingen verlangde.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide dat de nu gevraagde som voor herstel niet voldoende was: de uitgaven zouden tot f 120 000 stijgen. Als men het voorstel om nu f 75 000 daaraan te besteden, goedkeurde, dan zou beslist zijn dat het gebouw als zoodanig zou kunnen blijven bestaan.

Het amendement van den heer van Eck werd daarop met 33 tegen 32 stemmen verworpen en het artikel ongewijzigd aangenomen.

Op art. 74 „aanbouw van nieuwe localen f 150,000", stelde de heer Betz voor die som met ongeveer f 19 000 te verminderen. Die som strekte ter voorziening in de verdere verbouwing van het Binnenhof, en deze wilde hij niet verleenen, alvorens de plannen daartoe te kennen. De verbouwing achtte hij niet volstrekt noodig. Door aanneming of verwerping van het amendement zou beslist worden of al dan niet tot die verbouwing zou worden overgegaan.

De heer van Nispen van Sevenaer wilde de vraag niet gepraejudicieerd hebben wat al of niet aan het Binnenhof zou behooren te worden gedaan. Eerst diende men de zaak in haren omvang te kennen, en dit punt zou uitgemaakt worden door de behandeling van het amendement.

De heer Storm van 's Gravesande ondersteunde het amendement, vreezende hij de plannen van den bouwmeester omtrent het Binnenhof, aan wiens kunde hij voor het overige niets wilde te kort doen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide stellig toe te zeggen dat van de verleende sommen geen gebruik zal worden gemaakt, voor en aleer met de Kamer nader deswege van gedachte zal gewisseld zijn. Desniettemin was hij tegen het amendement, omdat de f 19,000 welligt om andere reden noodig zullen zijn. Het was niet zeker dat het gebouw voor den Hoogen Raad de aannemingssom niet zou te boven gaan. Daarenboven was na de opmaking van de begrooting gebleken, dat aan het nieuwe locaal van Kolonien nog plus minus f 8000 zou te besteden zijn voor een verwarmingstoestel. Deze sommen zouden moeten bestreden worden uit de overschietende gelden. Hij hoopte dat deze inlichtingen zouden leiden tot terugname of verwerping van het amendement.

De heer Betz daarentegen had gehoopt dat de Minister het amendement zou hebben overgenomen. Hij betreurde het dat, na eene eerste teleurstelling omtrent de onkosten van het gebouw van den Hoogen Raad ondervonden te hebben, welligt nog meerdere gelden daartoe noodig zouden zijn. Voor het daarstellen van een verwarmingstoestel en het nieuwe locaal van Kolonien meende hij dat afzonderlijk de gelden moesten worden aangevraagd, terwijl hij ook niet begrijpen kon dat die uitgave niet vroeger voorzien was.

De heer van der Linden herinnerde aan de bijzonderheid dat nu reeds herhaaldelijk voor het bouwen van nieuwe localen steeds ramingen waren voorgesteld, die later bleken onvoldoende te zijn. Dit moest hij afkeuren; gelijk ook de omstandigheid dat in de gewisselde stukken van tekorten in de toegestane sommen niet gewaagd was. Hij meende in dit alles eene reden van beklag voor de Kamer te moeten vinden.

De heer van Nispen van Sevenaer beklaagde zich ook dat voor de nieuw daar te stellen gebouwen geen voldoend onderzoek had plaats gehad. Hij wilde geene gelden toestaan ter voorziening in gebreken en leemten in de opgemaakte bestekken.

Die Minister van Binnenlandsche Zaken deed uitkomen dat men zich niet verwonderen moest, dat gebouwen als de hier bedoelde iets meer zouden kosten dan aanvankelijk gedacht was. Hij zeide niet dat dit nu in dit geval zou plaats hebben, maar dit zou kunnen gebeuren, en dan zouden de noodige gelden toch verstrekt moeten worden. Men zou geenen bouwmeester kunnen vinden die zijne ramingen zoo zou weten op te maken, dat deze later niet zouden behoeven overschreden te worden. Op de uitgaven voor het verwarmingstoestel was wel gerekend, maar het was onbeslist gebleven of dit onder de onkosten van het gebouw, dan wel die van het meubilair moesten worden gerangschikt. Werd het amendement aangenomen, hij zou bij bestaande behoefte daarin niet kunnen voorzien.

De heer Betz meende, wanneer mogt blijken dat meerder gelden voor de gebouwen van den Hoogen Raad en het Ministerie van Kolonien benoodigd waren, dit uit den post van onvoorziene uitgaven kon worden verstrekt.

De heer van Nispen van Sevenaer herhaalde kortelijk de redenen die hem zouden bewegen voor het amendement te stemmen, waarna hetzelve in stemming gebragt en met 64 tegen 3 stemmen aangenomen werd. Het aldus gewijzigde artikel werd zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Art. 75 werd zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Bij art. 76, verbetering der rivieren en onderhoud en herstelling van de rivierwerken f 933,750, gewaagde de heer Dommer van Poldersveldt van de verzakkingen aan de kaden te Nijmegen. Men zou tot herstel van het kwaad proeven nemen ten koste van de gemeente. De verzakkingen gingen steeds voort; de stroom ging langs het verzakkende gedeelte, dat men steeds met nieuwen grond bezwaarde. Hij meende dat de verzakkende gronden door de rivier werden weggevoerd, en steeds van de stedelijke middelen de voortzetting der begonnen proef te vergen, dit achtte hij eene onbillijkheid.

De heer Delprat meende dat de verzakking eene zaak van plaatselijk en niet van algemeen belang was. Onjuist was het te zeggen dat hier proeven genomen worden; men voorzag alleen in eene ongelegenheid. Hij geloofde niet dat hetgeen nu gedaan werd tot nadeelige uitkomsten zou leiden, meenende hij dat andere middelen tot herstel, bijv. het uitgraven van een deel van het terrein, tot groote onkosten leiden, en vele gevaren voor verder nadeel zou doen ontstaan. Natuurlijker was het nu den grond op te hoogen en langzamerhand den lossen bodem die allengs weggespoeld werd tot meer stevigheid te brengen.

De heer Dommer van Poldersveldt bleef bij zijne meening dat de verzakking haren oorzaak had in het leggen van rivierwerken aan de overzijde, waardoor de stroom nog meer dan vroeger tegen de stad werd aangevoerd. Op grond daarvan, en ten gevolge van het bestaan van een rijkswerk was de ongelegenheid ontstaan.

De heer van Nispen van Sevenaar bragt ter sprake het onderwerp in de gewisselde stukken behandeld, met betrekking tot den aanleg van kribben van rivieren, ten einde gronden te doen afnemen. Hij meende dat men geene werken van dien aard mogt leggen zonder bij afbraak schadevergoeding te verleenen.

De heer Begram herinnerde aan de nota door hem uitgegeven en gevoegd bij het Voorloopig Verslag omtrent de bezwaren voor de waterlossing der landen op de Linge en de Oude en Nieuwe Merwede, waarop de Minister van Binnenlandsche Zaken in zijne Memorie had geantwoord. Hij gaf een historisch overzigt van het voorgevallene omtrent deze aangelegenheid, toonde aan hoe in 1850 werken waren uitgevoerd ter verbetering van de rivieren, en hoe die in het belang der scheepvaart goed geslaagd, voor de uitwatering der landen echter allernoodlottigst waren. Dienaangaande waren vele klagten ontstaan, waarvan de Regering of de ambtenaren van den waterstaat de gegrondheid ontkenden. In 1856 ondertusschen werd, nadat een belangrijk rapport eener Commissie tot onderzoek was uitgekomen, de juistheid daarvan ingezien en de middelen aan de hand gedaan om aan de beschadiging te gemoet te komen. De Regering daaraan willende gevolg geven, vroeg op de begrooting van 1859 gelden aan voor eenige werken, echter alleen voor de op de Linge uitwaterende landen; voor die langs de Merwede niets. Sedert deed de Regering niets, dan op de begrooting van 1860 voor te dragen eene som als eersten termijn voor een stoomgemaal, terwijl zij te kennen gaf, dat vooreerst van de werken bij de begrooting van 1859 bedoeld was afgezien. In 1860 deed de Regering weder niets. Het eenige wat men vernam waren officiele rapporten, veelal den waren stand onjuist aangevende. Dit toonde hij aan door in eene waardering te treden van sommige bijzonderheden in de gewisselde stukken met betrekking tot de stichting van eene sluis te Asperen, en van en stoomgemaal aan den Steenenhoek opgegeven. Verder toonde hij aan dat aan de door hem opgegeven landen de gelegenheid tot waterlossing steeds benomen was, hetgeen nadeelen ten gevolge had, zoowel langs de Linge als bij de Merwede. Niets werd er van de zijde der Regering gedaan om dien toestand te verbeteren; wel werden er beloften gedaan om aan de opgekomen bezwaren te gemoet te komen, maar daarbij bleef het alleen. Ondertusschen werd het kwaad al erger, dat de Regering voortging met hare digtingswerken, en daarmede den waterspiegel te verhoogen; zullende het nadeel, naar hij vreesde, nog verergeren. De tegenwoordige toestand, verklaarde hij verder, was voor de landeigenaars ondragelijk; hij was nog erger dan ontzetting van eigendom te achten, en dat in weerwil de Grondwet aan ieder het gerust en rustig bezit zijner eigendommen waarborgt. Hij erkende dat werken ten behoeve van het algemeen belang, niet ter wille van bijzondere belangen mogten worden nagelaten; maar de Staat was verpligt aan deze laatste zoo weinig mogelijk schade toe te brengen, en althans naar middelen om te zien, om daaraan te gemoet te komen. De Regering dit uit het oog verliezende, meende hij het van zijn pligt te zijn, daarop met nadruk te wijzen.

De Kamer zal op morgen de beraadslagingen voortzetten.

De heer van Zuylen van Nyevelt heeft namens de Commissie tot onderzoek van het verslag der Regering in betrekking tot de Staatsbegrooting van 1857 en 1858, daaromtrent haar rapport uitgebragt, zullende over de conclusie nader beslist worden.

Onder dagteekening van den 13den October 1860 hebben wij de navolgende opgaven ontvangen van de bewegingen der schepen, uitmakende het Nederlandsche eskader in Oost-Indie.

Zr. Ms. fregat *Palembang*, kapitein ter zee J. J. Wolterbeek, dienstdoend wachtschip ter reede Batavia.

Zr. Ms. korvet *Juno*, kapitein-luitenant ter zee H. F. Valentini, dienstdoend wachtschip ter reede van Soerabaija.

Zr. Ms. korvet *Pallas*, kapitein-luitenant ter zee C. L. J. d'Hamecourt, is den 24sten September van het station in de wateren van de Molukken ter reede van Batavia gearriveerd en vervolgens naar het marine-etablissement te Onrust vertrokken, om voor de dienst gereed gemaakt te worden.

Zr. Ms. brik *de Haai*, luitenant ter zee 1ste klasse J. J. A. D. Phaff, tijdelijk kommandant, gestationeerd ter oostkust van Sumatra, is steeds ter reede Muntok aanwezig gebleven.

Bijvoegsel tot de *Nederlandsche Staats-courant* van
Zaturdag 1 December 1860, n°. 285.

Zr. Ms. brik *de Cachelot*, kapitein-luitenant ter zee J. van Gogh, is den 15den September van de reede van Batavia in commissie naar de Japansche wateren vertrokken.

Zr. Ms. opnemingsvaartuig *Pylades*, luitenant ter zee der 1ste klasse A. W. Keuchenius, in reparatie te Onrust, wordt voor de dienst gereed gemaakt.

Zr. Ms. schoonerbrik *Rembang*, luitenant ter zee 1ste klasse F. J. Abresch, heeft gedurende de maand Augustus tot 7 September een nieuwen togt naar de Koetierivier gemaakt, zal volgens latere bevelen den 28sten September van Macassar naar Bandjermasin vertrekken en verder deel uitmaken van de zeemagt aldaar.

Zr. Ms. schoonerbrik *Macassar*, luitenant ter zee 1ste klasse P. W. Stort, in station ter Westkust van Sumatra, heeft van 27 Augustus tot 20 September een kruistogt gemaakt naar Nias en Sibogha.

Zr. Ms. roeikanonneerboot n°. 14, luitenant ter zee 2de klasse G. den Berger, dienstdoend wachtschip ter reede Samarang.

Zr. Ms. schroefkorvet *Medusa*, kapitein-luitenant ter zee J. Vos, wordt te Soerabaija voor de terugreis naar Nederland gereed gemaakt.

Zr. Ms. schroefkorvet *Prinses Amelia*, kapitein-luitenant ter zee A. J. Kroef, gestationeerd ter Westkust van Sumatra; werd gereed gemaakt voor een kruistogt om de Noord.

Zr. Ms. schroefkorvet *Vice-Admiraal Koopman*, kapitein-luitenant ter zee C. V. Zwaanshals, gestationeerd in de wateren der Molukken, is den 13den September van Soerabaija naar Ambon vertrokken, om aldaar het station van den kommanderenden officier van het schroefstoomschip *het Loo* over te nemen.

Zr. Ms. schroefstoomschip *Citadel van Antwerpen*, kapitein-luitenant ter zee G. P. J. Mossel, gestationeerd in de wateren van Celebes, heeft in de maand September een togt naar Takallar en Laijka gedaan en is weder ter reede van Macassar teruggekeerd.

Zr. Ms. schroefstoomschip *Groningen*, kapitein-luitenant ter zee J. van der Meersch, volgens de laatste rapporten van 28 Julij jl., ter reede van IJokohanna nog aanwezig.

Zr. Ms. schroefstoomschip *het Loo*, kapitein-luitenant ter zee jhr. J. B. E. von Schmidt auf Altenstadt, gestationeerd in de wateren der Molukken, zal, na door de *Vice-Admiraal Koopman* vervangen te zijn, naar Ternate vertrekken.

Zr. Ms. schroefstoomschip *Reinier Claeszen*, kapitein-luitenant ter zee jhr. J. E. W. F. van Raders, gestationeerd in de wateren van Celebes, is nog steeds kruisende om de Noord, was den 5den September voor de Koeteirivier aangekomen.

Zr. Ms. schroefschooner *Bali*, luitenant ter zee 1ste klasse J. A. van de Velde, behoort tot de zeemagt in de Zuid- en Ooster-afdeeling van Borneo. Sedert de vorige opgave geen nadere rapporten van verrigtingen ingekomen.

Zr. Ms. schroefstoomschip *Soembing*, luitenant ter zee 1ste klasse J. C. Oudraat, behoort tot de zeemagt in de Zuid- en Ooster-afdeeling van Borneo. Sedert de vorige opgave geen nader rapport van verrigtingen ingekomen.

Zr. Ms. stoomschip *Gedeh*, kapitein-luitenant ter zee A. F. Siedenburg, in reparatie te Soerabaija.

Zr. Ms. stoomschip *Ardjoeno*, kapitein ter zee J. A. K. van Hasselt, heeft van 13—20 September een togt naar Tjilatjap gedaan en is vervolgens den 4den October naar Soerabaija gestevend, om eene kleine herstelling aan de machine te ondergaan.

Zr. Ms. stoomschip *Merapi*, kapitein-luitenant ter zee R. L. de Haes, gestationeerd in de wateren van Riouw en Linga, heeft in de maand September een kruistogt gedaan in de straten Dumpo en Drijon.

Zr. Ms. stoomschip *Etna*, luitenant ter zee der 1ste klasse A. L. Palm, heeft zich in de maand Augustus meer bepaald bezig gehouden met het bekruisen der vaarwaters tusschen Menado en Ternate, ten einde eventueel terugkeerende zeeroovers op te vangen.

Zr. Ms. stoomschip *Phoenix*, luitenant ter zee 1ste klasse W. B. F. Escher, in station in de wateren van Celebes, heeft gedurende de maand September een togt gemaakt naar Sindjaij en Bima, tot het verrigten van kleine diensten.

Zr. Ms. stoomschip *Suriname*, luitenant ter zee 1ste klasse J. A. van der Muelen, behoort tot de zeemagt bij de expeditie in de Zuid- en Oosterafdeeling van Borneo. Sedert de vorige opgave geen nader rapport van verrigtingen ingekomen.

Zr. Ms. stoomschip *Samarang*, luitenant ter zee 1ste klasse J. L. Nierstrasz, is den 12den September met eene zending naar Djambi en Palembang van de reede Batavia vertrokken; zal na afloop daarvan op de reede Muntok nadere bevelen afwachten.

Zr. Ms. stoomschip *Celebes*, buiten dienst gesteld, is in reparatie te Soerabaija.

Zr. Ms. stoomschip *Madura*, luitenant ter zee 1ste klasse H. P. Klerck, gestationeerd ter Westkust van Borneo, blijft voor Pontianak aanwezig.

Zr. Ms. stoomschip *Admiraal van Kinsbergen*, luitenant ter zee 1ste klasse W. K. van Gennep, behoort bij de zeemagt in de Zuid- en Ooster-afdeeling van Borneo. Sedert de laatste opgave, geen nader rapport van verrigtingen ingekomen.

WATERHOOGTEN IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
30	BOVEN-RHIJN.	*Keulen*,	+ 38.99	+ 3.14	8 ure	0.08	„
29	WAAL.	*Nijmegen*,	+ 8.99	+ 2.77	8 „	0.09	„
29	NEDER-RHIJN.	*Arnhem*,	+ 9.02	+ 2.11	8 „	0.11	„
29	GELDERSCHE IJSSEL.	*Westervoort*,	+ 9.53	+ 2.16	8 „	0.10	„
28		*Maastricht*, (brug)	+ 43.10	+ 0.90	8 „	0.05	
28	BOVEN-MAAS	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 42.68	„	8 „	0.03	„
29		*Grave*,	+ 6.75	+ 1.90	8 „	„	0.08
29	NIEUWE MAAS . . .	*Brielle* H. W.	+ 0.62	„	3 u 30 m.	„	0.37
		L. W.	— 0.74	„	12 u 0 m.	„	0.14

Met het vorige nommer der *Staats-courant* zijn verzonden vel 82—85 en 59¹, 59², 79¹, 86¹ *Supplementbladen* van het BIJBLAD II en vel 114 der BIJLAGEN.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN OORLOG.

*** De Audientie van den Minister van Oorlog zal op Dingsdag den 4den December aanstaande geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 28sten November 1860.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat bij het *Houten baken* in het *Maassche zeegat*, op den *7den November jl.* een tweede licht is ontstoken en wel in de woning van den lichtwachter *Langendoen*, hetwelk van zonsondergang tot zonsopgang zal branden, en dient om met het reeds vroeger daargestelde licht bij het Houten baken, dat in een *rood schijnend licht* is veranderd, bij nacht de aldaar bestaande bank rond te varen.

Van uit zee komende stuurt men langs den wal tot dat het *witte licht* van achter de duinen te voorschijn komt, dan brengt men het *witte licht* gaandeweg tot eene schokkerslengte bewesten het *roode licht*, en dan stuurt men met O. t. N. en O. N. O. vrij van den dam van het Houten baken; zoo blijft men doorloopen tot dat het *witte licht* even ten westen van het *roode licht* komt. Alsdan houdt men die beide lichten zoo ver uiteen, tot de beide geleidelichten van *Brielle* eene handspaakslengte uit elkander zijn en men den top der bank bereikt heeft.

Opwerkende schepen moeten, wanneer het *witte licht* achter de reddingskeet komt, overslag gaan, en den Noordwal over de bank niet nader komen.

's Gravenhage, den 12den November 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

(NB. *Deze nadere aankondiging bevat eene wijziging van die in vorige nommers dezer Courant opgenomen.*)

BERIGT AAN SCHEEPVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat tot betere verkenning van het eiland *Schokland*, in het laatst dezer of in het begin der volgende maand, op de noordpunt van dat eiland een *klein licht* zal worden ontstoken, hetwelk van zonsondergang tot zonsopgang brandende zal worden gehouden.

Van den dag der ontsteking als ook van de rigting van het licht zal nader mededeeling worden gedaan.

's Gravenhage, den 6den November 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.
BETONNING DER EEMS.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, blijkens bekendmaking der *Koninklijke Generale Directie van den waterstaat* te *Hannover* tot voltooijing en uitbreiding der *Eems-betonning* de navolgende nieuwe tonnen zijn gelegd geworden, als:

I. Tot betere aanwijzing van het vaarwater in het *Blinde of Randzelgat* der *Wester-Eems*:

1°. eene *Witte ton* aan *den Randzel*, ter vervanging van de middelste der drie aldaar geplaatste *drijfbakens* in 6 vadem diepte bij laag water en op het merk:

„ *de toren van Uithuizermeede juist ten N. W. van het aldaar aanwezige zoogenaamde Rensumer-boschje, en de beide kapen op de Oostkust van Borkum eene handspaakslengte van elkander;*"

2°. eene *roode ton* aan de binnenpunt van het *Meeuwenstaart-zand*, in dezelfde diepte en op het merk:

„ *de evengenoemde toren eene handspaakslengte ten zuiden van het Rensumer-bosch en de Borkumer-lichttoren in het midden tusschen de grootste en kleinste Borkumer kaap.*"

De vroeger geplaatste *Binnen Meeuwenstaarts-ton W.* 6 is daarentegen opgenomen en de *bonte Randselton W.* 7 tegenover de nieuwe *Roode ton* zooveel digter bij *den Randzel* gelegd, dat zij op hetzelfde merk, slechts iets Noordelijker ligt;

3°. een van eene *korf* voorzien *drijfbaken* aan het *Meeuwenstaart-zand* tegenover de sub 1°. vermelde nieuwe *Witte Randselton* in $4\frac{1}{2}$ vadem water en op het merk: „ *de genoemde toren in het midden tusschen het genoemde bosch, en de groote kaap op Borkum, eene boomlengte ten Oosten van den lichttoren aldaar*".

II. Tot juistere aanwijzing van het vaarwater langs de *kleine Emderreede* eene *zwarte ton*, aan de zoogenaamde *Middelplaat* aldaar, tusschen de *zwarte tonnen O. x. x.* en *O. x. x. 1*, in $1\frac{1}{2}$ vadem diepte met laag water, en op het merk: „ *Het Hamrichshuis te Nesserland in het midden der twee buitenste molens aan de Oostzijde der stad Emden*".

's Gravenhage, den 23sten October 1860.

De Minister voornoemd
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis belanghebbenden, dat de *ijzeren klokbakenboei*, gelegen hebbende op het *Noord Pampus*, is verwisseld door een *zwarte bakenton* van de 5de soort.

's Gravenhage, den 16den November 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

*** De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, tot verkenning van *de Noordpunt* van *Schokland* en ter vermijding van de uitstekende punt van dat eiland, genaamd: „ *de Staart*", voor schepen van om den Noord komende, op *den 25sten dezer maand* een licht zal worden ontstoken, dat voortdurend van zons-ondergang tot zons-opgang zal branden.

Het licht is een gewoon lamplicht; heeft eene hoogte van 11.4 Ned. ellen boven gewoon hoog water, en staat in de rigting van N. N. O. van het *Zuiderlicht*, en Z. t. W. van de *ton op de Staart*, op 120 ellen afstand uit het noordelijk paalwerk van *Emmeleroord*.

Het vertoont een *rood licht*, van het Oosten door het Noorden tot N. W., en een *wit licht*, van het Oosten tot Z. t. O. 1/2 O., en van het N. W. tot Z. W. t. W. 1/2 W. (miswijzend kompas).
's Gravenhage, den 20sten November 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

*** De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op den 12den December 1860, onder zijne nadere goedkeuring, te doen Herbesteden de levering van versch Rundvleesch, ten behoeve van Zr. Ms. Zeemagt te Vlissingen en op de Schelde, van den 1sten Januarij tot den 31sten December 1861,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat de biljetten van inschrijving, op gezegeld papier geschreven en door de gegadigden zelven onderteekend, uiterlijk op den 12den December aanstaande, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij behooren te zijn bezorgd bij den Directeur en Kommandant der Marine te Vlissingen, en moeten bevatten duidelijke opgaven van de namen, voornamen en woonplaatsen der inschrijvers en van hunne borgen, zoomede van den prijs (in schrijfletters), waarvoor men geneigd is de levering overeenkomstig de voorwaarde van herbesteding, per 100 Ned. pond aan te nemen;

dat inschrijvingsbiljetten, welke niet aan de hiervoren opgegeven vereischten voldoen, waarin bij-conditien vervat, doorhalingen of schriftdelgingen gedaan zijn, van de mededinging uitgesloten zullen worden;

dat, ten voormelden dage en ure, door genoemden Directeur en Kommandant, in tegenwoordigheid der gegadigden, de opening der inschrijvingsbiljetten en de voorloopige toewijzing aan den minst inschrijvende zal geschieden; en eindelijk,

dat het bestek dezer herbesteding, dagelijks (Zondagen uitgezonderd), van 10 ure des morgens tot 2 ure na den middag, ter lezing ligt aan de Directie der Marine te Vlissingen.

's Gravenhage, den 30sten November 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

MARINE.

Openbare Aanbesteding aan 's Rijks Werf te Amsterdam, op Woensdag den 5den December 1860, des voormiddags ten 11 ure, van:

de levering van het benoodigde Versch Vleesch voor de Equipagien van Zr. Ms. Wachtschip en verdere vaartuigen, die aldaar aanwezig zullen zijn gedurende het jaar 1861.

De Inschrijvingsbiljetten op zegel, behelzende de aannemingssom in schrijfletters, mitsgaders eene duidelijke opgave der namen van de aannemers en hunne borgen, zullen, vóór of uiterlijk op den dag der Aanbesteding, des voormiddags ten 11 ure, franco moeten bezorgd worden ter Secretarie van de Directie der Marine aan voormelde Werf; alwaar van heden af de voorwaarden van Aanbesteding ter lezing zullen liggen.

Amsterdam, 19 November 1860.

De Directeur en Kommandant der Marine,
C. J. BERGHUIS.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Inspecteur in de tweede Inspectie van fortificatien, of, bij zijne afwezigheid, de Kapitein, Eerstaanwezende Ingenieur te Willemstad, zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

het inrigten van eene Legerplaats bij Willemstad.

Deze Aanbesteding zal geschieden op Donderdag den dertienden December 1860, des morgens ten elf ure, in het Koffijhuis de Hoop, te Willemstad, alwaar van den vijfden te voren het Bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Willemstad, die op den 12den December 1860, des voormiddags ten tien ure, op het terrein aanwijzing zal doen.

DIRECTIE VAN HET WEDUWENFONDS.

De Directeur van het Weduwenfonds voor de geëmploijeerden tot het Algemeen Bestuur behoorende herinnert bij deze aan alle Contribuabele Deelgeregtigden, zonder onderscheid, derzelver verpligting, om vóór het einde der loopende maand te doen aanbetalen zoowel de *een-*, *twee-* en *twee-en-een-half*-percents contributien, uit krachte van het reglement van den 18den Januarij 1814, nº. 6, en de daarop gevolgde ampliatien verschuldigd, als de contributien, welke door de daarbij geconcerneerden moeten worden voldaan ten gevolge hunner deelneming op den voet van de Koninklijke besluiten van den 5den April 1817, nº. 28, van den 23sten September 1828, nº. 83, en van den 15den Julij 1841, nº. 32.

Wordende de belanghebbenden tevens herinnerd aan de voorschriften der opgegeven Koninklijke besluiten, zoowel als aan het Koninklijk besluit van den 8sten November 1839, nº. 123, volgens hetwelk het verlies van hun lidmaatschap in het weduwenfonds uit het verzuim der bovengemelde contributie-betaling voortvloeit.

's Gravenhage, den 1sten December 1860.

De Directeur voornoemd,
S. W. VAN DER NOORDAA.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad verleend den 8sten November 1860, goedgekeurd bij 's Konings besluit dd. 21 November 1860, nº. 43, geregistreerd den 28sten November 1860, zijn aan jhr. *Willem van der Does*, wettig gedomicilieerd te Rotterdam, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van artikel 478 van het Burgerlijk Wetboek.

JAN VAN DER JAGT,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** In den jare 1800 zestig, den zes en twintigsten November, ten verzoeke van *Dirkje Camphuis*, wonende te Harderwijk, Echtgenoot van na te noemen Gedaagde, tot in dezen gratis procederen toegelaten bij geregistreerde beschikking van na te noemen Regtbank, dd. 20 Februarij 1860, die ten deze domicilium kiest ten Kantore van den Heer Mr. *Nicolaus Stephanus Theodorus Antonius van Meurs*, Procureur bij bedoelde Regtbank, wonende te Arnhem, Eusebiusplein, hoek Kerkstraat, wijk F, nº. 112, dien zij tevens stelt om in de onderwerpelijke regtsvordering te blijven optreden en werkzaam zijn, en uit kracht van het verlof, aan de Requirante door de Arrondissements-regtbank te Arnhem bij geregistreerd Vonnis van 5 November jl. verleend,

Heb ik *Dirk Hoogendijk*, Deurwaarder bij gezegde Regtbank, wonende te Arnhem, Groote Markt, F, nº. 71,

ten *derden male* Gedagvaard:

Johann Heinrich Frederich Conrad Pohle, laatst gewoond hebbende te Harderwijk, doch thans zonder bekende woonplaats in het Koningrijk, bij gevolg mijn Exploit doende bij aanplakking aan de voorname Deur der Vergaderplaats van voormelde Regtbank op het Paleis van Justitie te Arnhen, en bij overgifte van een tweede afschrift aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij dezelve Regtbank, sprekende op het Parquet met den Heer Mr. *J. M. Smits*, Substituut-officier van Justitie, die het oorspronkelijke Exploit met *gezien* heeft geteekend, terwijl onverwijld een gelijk afschrift zal worden aangeplakt aan het Gemeentehuis te Harderwijk en geplaatst in de *Staats-courant* en het *Overveluwsch Weekblad*, zijnde de daartoe bij voormeld Vonnis uitdrukkelijk aangewezen nieuwspapieren,

Om na verloop van drie maanden na heden, en wel op Maandag den vierden Maart 1800 een en zestig, des voormiddags ten tien ure, te verschijnen ter Teregtzitting der Arrondissements-regtbank te Arnhem, Kamer voor Burgerlijke Zaken, gehouden wordende op het Paleis van Justitie te Arnhem; — ten einde:

aangezien de Gedaagde in den jare 1800 negen en twintig van zijne voormelde woonplaats is vertrokken zonder dat sedert dien tijd eenig berigt is ingekomen van zijn leven of zijnen dood;

aangezien sedert den een en dertigsten December 1800 negen en twintig meer dan tien volle jaren zijn verloopen;

aangezien de Gedaagde op de tweede Dagvaarding niet is verschenen en de Eischeres, bijaldien noch hij, noch iemand voor hem op deze derde Dagvaarding verschijnen mogt, waardoor van zijn aanwezen kan blijken, van de Regtbank vergunning wenscht te erlangen tot het aangaan van een ander Huwelijk,

Mitsdien aan die Regtbank van zijn aanwezen te doen blijken, den Gedaagde tevens aanzeggende dat, ingeval noch hij, noch iemand voor hem op deze Dagvaarding mogt opkomen en er alzoo niet behoorlijk van zijn aanwezen mogt blijken, door de Eischeres zal worden geconcludeerd dat het der Regtbank behage:

1º. haar Acte te verleenen van deze derde niet-verschijning;

2º. te verklaren dat er Regtsvermoeden van des Gedaagden Overlijden bestaat, en zulks sedert den 31sten December 1829;

3º. aan de Eischeres verlof te verleenen om een nieuw Huwelijk aan te gaan;

4º. den Gedaagde te veroordeelen in de kosten van het geding, daaronder ook begrepen die welke bij de vroegere Vonnissen zijn gereserveerd.

De kosten dezes zijn debet twee gulden zes en zeventig cents.

D. HOOGENDIJK, *Deurwaarder.*

Gezien, de Officier van Justitie, (get.) *Smits*, Subst.

755. Geregistreerd te Arnhem, den zes en twintigsten November 1800 zestig, deel 30, folio 52 verso, vak 4; een blad, een renvooi. Verschuldigd voor regt f 0.80, voor 38 opcenten f 0.305, te zamen een gulden tien en een halve cent. De Ontvanger, (get.) *Janson.*

[Kosteloos.]

*** Bij notariele Acte, den twintigsten November achttien honderd zestig te Rotterdam gepasseerd, is tusschen den ondergeteekende *Hermanus Blom*, voorheen Koopman, thans Rentenier, wonende te Rotterdam, ter eene zijde, en diens zoon, den mede-ondergeteekende *Abraham Blom*, Koopman, mede wonende te Rotterdam, ter andere zijde, overeengekomen, dat de ondergeteekende ter andere zijde, door wien de Handel in Fijne Houtsoorten, door den ondergeteekende ter eene zijde onder de Firma *Abm. Blom & Zoon* uitgeoefend, voor bijzondere rekening van hem ondergeteekende ter andere zijde wordt voortgezet, daartoe, buiten aansprakelijkheid van den ondergeteekende ter eene zijde, zal mogen blijven voeren de gezegde Firma *Abm. Blom & Zoon*, welke Firma de ondergeteekende ter andere zijde dan ook bij die Acte verklaard heeft te zullen aanhouden.

Voor uittreksel,
HERM. BLOM.
ABM. BLOM.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

VRIJDAG 30 NOVEMBER 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. Werkelijke Schuld.	2 1/2	62 5/8	62 11/16	—
Dito dito	3	—	—	—
Dito dito	4	97 11/16	97 13/16	97 13/16
Handel-maatschappij . . .		129 1/8	—	—
SPANJE	1 3/4	40 3/16	—	—
Binnenlandsche	3	47 5/8	—	—
PORTUGAL, oude.	3	45 1/4	45 3/8	—
RUSLAND, oude	5	101 3/4	—	—
Nieuwe	5	—	—	—
Hope	4	76 7/16	—	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito, 5de serie	5	—	—	—
Dito, 6de serie	5	96 1/16	96 3/16	96 1/16
Leening 1860	4 1/2	89 5/8	89 3/4	—
OOSTENRIJK, Metalliek . .	5	44 5/8	44 3/4	44 11/16
Dito	2 1/2	24	—	—
Zilveren	5	65 3/4	—	—
Nationalen	5	51 5/8	51 13/16	51 11/16

LONDEN, Consols. . . .	93 5/8	ANTWERPEN, Metalliek. .	54 7/8
Spanje	—	Spanje	—
PARIJS, Fr. rente . . .	70.30	WEENEN, Metalliek. . .	—
Spanje	47 1/2	Wissel Londen. . . .	—

Van Weenen is geen notering ontvangen.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.